

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve
evangelické v Kloboukách u Brna

ročník XXVI.

Únor, březen 2019 AD

Kristus shromáždí svůj lid

Liturgické období po Zjevení a půst

3. února – 4. neděle po Zjevení Páně

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

10. února – 5. neděle po Zjevení Páně

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

17. února – 6. neděle po Zjevení Páně

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

24. února – 7. neděle po Zjevení Páně

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

3. března – Proměnění Páně

9.30 Klobouky

11.00 V. Hostěrádky – bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně

10. března – 1. neděle postní

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

bohoslužby se slavením sv. Večeře Páně

17. března – 2. neděle postní

9.30 Klobouky – výroční sborové shromáždění

24. března – 3. neděle postní

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

31. března – 4. neděle postní

9.30 – Klobouky

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřám a bratrům
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

únor

Dáša Herzánová - 78 let
Naděje Káňová - 79 let
Josef Babáček - 92 let
Antonie Hutáková - 84 let
Drahomíra Vedrová - 80 let
Jaroslav Bohatec - 70 let
Lydie Pacasová - 82 let
Růžena Knollová - 87 let
Miroslava Ambrosová - 70 let
Břetislav Pažebřuch - 60 let
Karel Kachnáč - 70 let
Marie Pažebřuchová - 86 let
Zdeněk Pilát - 86 let
Vlasta Šebestová - 65 let
Karel Odstrčil - 90 let
Karel Lexa - 86 let
František Pacas - 84 let
Jaroslava Rybová - 75 let

březen

Milan Bohatec - 77 let
Karel Otřisal ml. - 60 let
Marie Zajícová - 79 let
Jaroslav Hrabec - 91 let
Rudolf Pažebřuch - 91 let
Libuše Petřelová - 76 let
Stanislav Pilát - 65 let
Jitka Matějková st. - 81 let
Dana Pučálková - 60 let
Radomíra Šedivá - 82 let
Jiřina Roznosová - 75 let
Zdeňka Švástová - 81 let
Eva Lexová st. - 81 let
Jarmila Balátová - 75 let
Zdeňka Sadílková - 95 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77... Respektujeme,
pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů
neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Biblické slovo – Liturgická doba po Zjevení a půst

Hesla Jednoty bratrské

Na měsíc únor:

Soudím, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. *Římanům 8,18*

Na měsíc březen:

Upněte se srdcem k Hospodinu a služte jenom jemu. *1. Samuelova 7,3*

Začátkem ledna se objevila zpráva Českého svazu ochránců přírody, že u nás může vymřít nejběžnější ptačí obyvatel zahrad kos černý. Potvrzuje tak trend posledních let, kdy výrazně ubylo vrabců a před vyhynutím se ocitl i sysel. Nejde jen o tyto tři druhy. Těch kriticky ohrožených, a přitom dříve běžných, jsou desítky. „Příroda tu v nějaké formě zůstane pořád, jen z ní třeba zmizí devadesát procent druhů,“ říká ochranář Petr Stýblo. Jestli mezi těmi přeživšími bude i člověk, není jasné.

Verš na měsíc únor tak mluví případně o utrpení. Utrpení přírody i utrpení lidském. Vše podléhá smrti, zdá se. Na první pohled může verš o budoucí slávě působit jako útěcha věčnosti: „Je přece jedno, jak těžký je život teď, to rozhodující teprve přijde. Nezáleží na tom, zda nyní ve světě vládne nespravedlnost.“ To ale Pavel určitě říct nechce. Ano, svět trpí. Ne vlastní vinou, ale často vinou člověka, který se místo dobrým správcem Božího stvoření stal jeho vykořisťovatelem. Nesmíme však propadnout zoufalství a beznaději. Bůh nás ani teď neopouští. Citli-

vý k přítomnosti otevírá pro nás stále i budoucnost. Boží stvoření na nás lidi toužebně čeká, je neoddělitelně spojeno s naším osudem. Následky našich činů mají důsledky nejen pro nás, ale také pro naše bližní, zvířata, rostliny, životní prostředí, a to zase zpětně ovlivňuje nás. A tak jsme povoláni k zodpovědnosti. Osmá kapitola Pavlova listu Římanům nám dodává naději: Ano, svět, stvoření, lidé trpí, ale nic, vůbec nic, nás nemůže oddělit od Boží lásky (verše 38 a 39). A právě Boží láska nám dává sílu zasáhnout tam, kde je třeba. Ta nám dává odvahu a důvěru, že to má smysl, protože Bůh pro nás má připravenou dobrou budoucnost. Využijeme této Boží naděje pro nás a pro svět?

„Upněte se srdcem k Hospodinu a služte jenom jemu.“

Tak zní verš na měsíc březen. Upnutí se srdcem k Hospodinu nás nevede k závislosti, ale naopak ke svobodě. Upnout se srdcem na Hospodina znamená hledat ve svém životě odpovědi na důležité otázky a otevírat se Božímu působení jako řece, která nás očišťuje a nese a nikdy nepustí – nenechá nás padnout. Upnutí se na Hospodina nás osvobozuje od předsudků a vede nás k vyrovnanosti, pokoji a štěstí, které není podmíněné tím, čeho jsme v životě dosáhli, ani tím, co vlastníme, nebo tím, jak se na nás dívají druzí lidé. Od toho všeho jsme svobodni. Jsme děti Boží. Důstojná milovaná stvoření, která zde na světě mají své poslání. Každý třeba trochu jiné, ale společně tvoříme společenství, ve kterém se učíme lásce. Lásce k Bohu, k sobě, k druhým, k životnímu prostředí.

Upnout se srdcem k Hospodinu je jako napít se čerstvé studené vody, když máme žízeň. Posiluje nás. Bůh nechce, abychom mu sloužili kvůli němu samotnému, ale protože to je pro nás dobré. Služba Bohu nemůže být vynucená, je vždy dobrovolná, svobodná a vede nás do života. Kéž v této službě rosteme a máme radost z toho, že nežijeme sami pro sebe, ale že má náš život hlubší smysl.

Martina Zuštinová

Modlitba

Pane, věčný a všemohoucí Bože,

ty, který všechno víš a všechno můžeš.

My lidé chceme být jako ty, ale nejde nám to, nezvládáme to.

Naše vědění stačí tak leda na to, abychom tvé stvoření zničili.

Navzdory našemu vědění chybí tu síla,

jež by byla s to zdržet zničení života.

Proto tě prosíme, dej nám pravdu svého slova a jasnost svého ducha,

abychom důvěřovali jen tobě a jen tebou se ve svých životech nechali vést.

Skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna,

který s tebou a Duchem svatým

žije a kraluje od věčnosti do věčnosti.

Několik slov kurátora sboru k novému roku

V minulém roce jsem se v *Klobouckých zvonech* opakovaně zamýšlel nad financováním sboru. To, jak bude náš sbor fungovat, je pouze na nás. Církevní zřízení ČCE klade na členy církve tento úkol: „*Od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvali v bratrském obecnství života kolem Slova Božího a svátostí, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, osvědčovali svou víru životem podle evangelia, v lásce sloužili svým bližním a nesli odpovědnost za zajištění hmotných potřeb církve.*“

Ač je to neuvěřitelné, v září letošního roku to bude již pět let, co byla na sbor povolána sestra farářka Martina Zuštinová. Pět let je pro působení na sboru velmi krátká doba, proto jsme rádi, že sestra farářka souhlasí s návrhem staršovstva a je ochotna ve službě v Klobouckém sboru pokračovat. Staršovstvo požádalo Synodní radu o souhlas s opakovanou volbou sestry Martiny Zuštinové, a pokud vše dopadne tak, jak očekáváme, budeme při Výročním sborovém shromáždění volit sestru Martinu na dalších pět let farářkou sboru.

Staršovstvo rozhodlo, že se od letošního roku nebudou konat v Morkůvkách pravidelné bohoslužby. Důvody tohoto rozhodnutí jsou dva. Ve stávající modlitebně proběhne rekonstrukce a bude ji využívat Diakonie BETLÉM pro činnost stacionáře Narnie v Morkůvkách. Po rekonstrukci se sbor pokusí připravit v novém prostoru program pro své zapomenuté členy v Morkůvkách. A tím druhým důvodem je nízká účast na bohoslužbách v morkůvské modlitebně. Ačkoliv Morkůvky – co do počtu členů sboru – patří mezi největší kazatelské stanice, bohoslužeb se pravidelně účastnila pouze rodina Pučálkova a několik málo jednotlivců.

Dále máme před sebou dvě významnější opravy. Nejprve je to oprava venkovní severní části fasády, která je již delší čas částečně otlučená. Budou provedeny nové omítky a malba. A celá severní strana bude zabezpečena proti vlhkosti. Část financování této opravy se snad podaří zajistit z dotací na opravy kulturních památek.

Na podzim pak proběhne rekonstrukce varhan. Stávající mechanismus ovládající varhany se ukázal za hranou své životnosti a je nutné jej nahradit. Odhad nákladů na tuto akci je tři sta tisíc Kč. Budeme se snažit zajistit financování z nadačních grantů, ale bez našich darů to nepůjde.

Jak podpořit financování sboru, je snadné. To nejjednodušší je přispívat pravidelně trvalým příkazem na účet sboru. I v letošním roce budou presbyteři od členů

vybírat příspěvek na Jeronýmovu jednotu (na jaře) a pak salár (na podzim). Církevní předpisy očekávají, že výše saláru by měla odpovídat 5 % čistých příjmů výdělečně činného člena církve. Účastníci bohoslužeb pak přispívají každou neděli do sbírek, které slouží pro potřeby sboru nebo k financování celocírkevních aktivit.

A samozřejmě každý z nás může poskytnout sboru dar na nějaký vymezený účel, letos třeba konkrétně na opravu varhan. Během roku bude jistě možnost přiložit své ruce i při zcela praktických činnostech, i v letošním roce bude brigád dostatek.

Bratři a sestry, těším se na vzájemné setkávání nejen při nedělních bohoslužbách v Kloboukách.

Tomáš Vostřák

Pozvánky

1. února	PLESEM Brno
4. února	18:00 Staršovstvo
23. února	17:00 Přednáška o Číně na faře
25. února	18:30 Setkání u kávy a filmu na faře
4. března	18:00 Staršovstvo
16. března	9:00 Seniorátní konference Brno I - aneb setkání našeho seniorátu nad tématem: Ekumena
25. března	18:30 Setkání u kávy a filmu na faře
31. března	18:00 Koncert Mužský sbor filharmonie – zazní postní a velikonoční hudba
6. dubna	Ekumenická pouť POJĎME SPOLU

Sborové putování 10.-12. května 2019

V letošním roce se podíváme na Slovensko do Bojnice. Cestou tam se dopoledne zastavíme v krásné oblasti Kopanic – v obci Žítkové, kterou proslavila kniha *Žítkovské bohyně*. Odpoledne navštívíme historické město Trenčín, především jeho dominantu Trenčianský hrad. V sobotu bude ponechán prostor pro individuální relaxaci v bojnických lázních, návštěvu bojnického hradu nebo posezení v některé z kavárniček v historické Bojnici.

Nedělní dopoledne věnujeme návštěvě překrásné vesnice Čičmany s ojedinělou architekturou malovaných dřevěných domků, zasazené do krásné přírody Strážovských vrchů, a odpoledne, cestou zpět, se zastavíme v archeoparku v Modré, kde je vybudované Velkomoravské opevněné sídliště středního Pomoraví.

Na tento zájezd se můžete hlásit od začátku února – co nejdříve, většinou se zájezd poměrně rychle naplňuje. Zálohu 1 500 Kč vybíráme s přihláškou.

Dana Bobková

Pozvánka na pouť Pojdme spolu Ekumenická pouť jižní Moravou

Matice velehradská, Farnost u sv. Tomáše v Brně
a Brněnský seniorát Českobratrské církve evangelické
zvou na

II. ročník pěší pouti z Nosislavi do Hustopečí v sobotu 6. dubna 2019

Zastávky: Velké Němčice, Křepice, Nikolčice, Kurdějov
délka cca 17 km
společné modlitby, písně a doteky minulosti v krajině

Sraz v 9:00 v evangelickém kostele v Nosislavi
odjezd vlaku z Brna v 8:10, jídlo s sebou
v Hustopečích společné zakončení

návrat z Hustopečí do Brna v 16:44, 17:44 a 18:44

Pro řidiče, kteří nechají auto v Nosislavi, bude zajištěn odvoz do Nosislavi

Seniorátní konference

Dne 16. března v devět hodin se ve sboru v Židenicích setkáme s ekumenickým teologem Martinem Vaňáčem (mj. asistentem ETF a členem Poradního odboru ekumenického). Setkání je určeno pro členy sborů, účastníky vzdělávání, pro další zájemce z řad presbyterů a kazatelů. Bližší informace oznámíme na našem webu, Facebooku a v ohláškách.

Koncert

Srdečně zveme na koncert **Českého filharmonického sboru Brno – mužského sboru**. Dne 31. března v kostele uslyšíme skladby Francise Poulenca – Čtyři krátké modlitby sv. Františka z Assisi, Bohuslava Martinů – Polní mše a Horu tří světů aj. B. Foerster – Mužské sbory. Tato díla nás naladí v době postní na Velikonoce.

Ze vzpomínek Kristýny Háčkové – 2. část

Pátlovsko před padesáti a více lety

Když zde byli ještě statkáři Neuwallové, tedy jedna paní, jmenovala se Gabrielka, ta si všímala, jak lidi z Pátlovska musí těžko vodu nosit. Proto tam nechala studnu vykopat a vyzdít, ale vody tam bylo málo. Tedy byla zamčená a jen každý pátek sluha ze zámku ji otevřel, aby si všichni nabrali vody. Bývalo zvykem v pátek vařit luštěniny, fazolku, čočku, hrách, chachrnu a z té vody se to dobře vařilo, neb byla měkká.

Studně je u silnice a ještě dnes se jí říká Gabrielka. A od toho, že se otvírala jen v pátek je jméno Pátlovsko.

Nevím nikdy odkud pokud Pátlovsko je, ale začnu to tedy od čísla 1 a k tomu ještě číslo 2, obchod smíšený, zvaný U Mílků. Pátlovsko byla tenkrát část Klobouk snad nejchudší, ale taky nejkrásnější. Chaloupky byly malé, z presouzku udělané, v každé skoro se tísnily dvě rodiny.

Gabrielle von Neuwall

Všude bylo plno dětí, ale samí lidé dobří, ve své chudobě spokojení, všude bylo čisto. Jen strava byla dost skrovná, mnozí ani chlebička neměli. K snídani se nevařilo káfé, jen na svátky a v neděli, obyčejně byla česnečka a brambory. Na všem se velice šetřilo. Chodilo se bosky, jen na největší zimu se sehnaly boty a kolem chalupy se běhalo bosky.

Ještě všude jinde byl sníh, u větřáků, byli tenkrát čtyři na řádku, v hájku bylo bílo, ve městečku brodidlo a potok zamrzlý, ale my děti na Pátlovsku už jsme hrály frčky a semelo. Nejvíce jsme zde užily toho božího sluníčka, které nám svítilo od rána do večera, od jara do zimy, ba i v zimě. Sousedí mezi sebou bývali zadobře a velmi si pomáhali, zvláště v nemocech a všelijakém neštěstí.

Na kopečku byl dům púllánika Jakuba Vrbase, který jako bohatý a vzorný hospodář byl dlouholetý starosta obce. Za jeho humnem v sousedství byla nejmenší chaloupka s jedním oknem a kolem ní menší zahrada. Bydlel tam stařeček Korábek, už bílovlasý, ženu však měl pěknou, mladou a děvčátko Mařenku. To byl kloboucký kronikář, všudybyl, vševěd, všeuměl. Nikdo nevěděl, odkud je a jak je starý, na vše odpovídal s humorem. Ještě dnes se říká „seš jak starý Korábek“. Mařenka se provdala za Švarce do Mutěnic a chaloupka, uplácaná z proutí a hlíny, se ve válce rozpadla.

Měli jsme zde obchod a c. k. trafikou, policajta, pekaře, koláře, sedláře, zámečníka, stolaře – dělal pluhy, krejčíře, knihaře, ševce, pastýře, ostatní byli nádeníci, mlatci, volaři. Byly zde dvě hospody – u Povolných, měli též řeznictví, a u Koruny. Byl zde hřbitov, škola, kostel, fara a v ní bydlel náš nejlepší učitel, pan farář – senior a superintendent Dr. Ferdinand Císař, pro mnohé z nás nezapomenutelný. Rohová chalupa naproti škole byla pana seniora Totuška. Bývala tam už jen vdova paní Totušková, říkalo se „u staré paní“. Nyní je to „vikárka“.

Na škole bydlel Kaderka, byl bednář a varhaník, učil nás církevnímu zpěvu.

Jediný vjezd do Klobouk bylo Pátlovskem, neb zde byla silnice, která vedla jen na rynek. Všude jinde bylo blata, ani chodníky nikde nebyly. Kdo se dostal na silnici, říkal „už jsme na císařské“.

vikárka

Byly zde ještě dvě studně, ta stařečkova se sousedem dohromady. Byla moc hluboká, kvůli dětem vždy uzamčená, ale vody tam bylo málo a časem nic. Druhá byla u Povolných.

Nás děti zajímalo vše, co se dělo na ulici. V první řadě to byli lidé opilí, kterých bylo velmi mnoho. I ženy byly zpustlé a žebravé. Chodilo po ptaní mnoho lidí slabomyslných, slepých, které vždy někdo vedl. Jedna pěkná dívka byla vždy čistě oblečená, měla přes rameno na řemenu přivázanou citeru. Ta tak hrála a dojemně zpívala, samé národní písně, až jsme se všichni rozplakali.

Tetička Velimská ze Slavkova nosila škrob v bílé putně, vždy pěkná, čistá, když přišla, byla u nás jako host. To všechno jsme měly my děti z Pátlovska z první ruky. Komedianty a enšpígly jsme vedly zrovna až na rynek.

Jediné dva kryté kočáry s krásnými koňmi, a to statkáře Duffka bílé a Brandovy vrané, jezdily kolem našeho. Každý den dvakrát jezdila pošta, a to sokolnická ráno v šest tam a odpoledne ve tři zpět.

Hustopečská ráno v devět tam a večer v šest zpět. To byla radost poslechnout, když pošťáci, a nezapomněli snad ani jednou, zatroubili „Jede, jede poštovský pán“.

Bývalo zde nejen krásně, ale i veselo tak, že se i na mnohé trampoty zapomnělo. Protože bývaly jen malé dvorky, tedy každý za cestou před svým měl složeno dřevo. Když počasí jenom trochu dovolilo, sousedi večer po práci usedli hromadně na dřeva, jednou tam, podruhé onam, odpočívali a debatovalo se. Skoro v každé chalupě byla harmonika a to se zahrálo něco veselého, my děti jsme zpívaly a tančily, až se prach zdvihal. Nakonec to vzaly sousedovy ženy do ruky, zahrály něco náboženského a svolaly se děti ke spaní.

Nejhorší však bylo, že zde nebylo vody. Musela se nosit z Koruny (*pozn. hostinec u hřbitova, později mlýn*) mnohdy za velké nepohody. Ze sklepa hostince se musela vynášet po mnoha schodech nahoru. Ani tam každý nesměl, jen komu nájemce dovolil.

V psinkové cestě hodně nahoře byla studýnka, ale když bylo blato, tak se tam nemohlo, a tak mnozí nosili vodu až z rynku od štočka, což bylo velmi namáhavé, neb se s vodou muselo do kopce. Někdo měl i vozík a na něm bečku, ale obvykle se voda nosila na vážkách v putýnkách.

My děti jsme bývaly všetečné, nedobré, ale když bylo třeba, tak taky hodně. Nosily jsme vodu a rády jsme chodily na trávu. Chlapci s měchama, děvčata s travnicama. Srp a brousek a šla nás někdy celá karavana, třeba i vícekrát. Škodu jsme nedělaly, neb jsme měly přísně přikázáno z domu a bály jsme se hotaře Jurečky.

Vysvětlivky

Následují informace k osobám, které jsou uváděny ve vzpomínkách Kristýny Háčkové

Kristýna Sokolová, roz. Odstrčilová měla 6 dětí (dcera):

Ludvík, nar. 1868, vyučil se kovářem, bydlel v Levici na Slovensku, byl dvakrát ženatý.

Růžena, nar. 1869, se vyučila švadlenou, provdala se za učitele Tomáše Vaňka z Růždky, měla 3 děti. Po smrti manžela se přestěhovala s dětmi do Dobřichovic, kde roku 1958 zemřela.

František, nar. 1871, vyučil se zahradníkem, odešel do Ameriky, kde provozoval květinářství. Oženil se, měl 2 děti.

Anežka, nar. 1873 sloužila v evangelických rodinách ve Vídni, tam se provdala za úředníka Ferdinanda Teigla, s nímž měla 2 děti. Pochována je ve Vídni, kde prožila celý život.

Kristýna, nar. 1875, autorka Kytičky vzpomínek, roku 1898 se provdala za Františka Háčka z Příční ulice č. 38. V manželství se jim narodily 4 děti: František, Růžena (provdala se za Josefa Bedřicha), Kristina (provdala se za faráře Jana Odstrčila), Ladislav.

Josef, nar. 1877, se vyučil zahradníkem, odešel do Ameriky, kde se oženil a založil zde obchod s květinami.

Chaloupka J. Odstrčila, Císařova, dnes Odstrčilova vila